

at Krigsstibe, og det var kun dem jeg, omtalte, have nogen anden væsentlig Betydning end den, at være Underlag for Kanoner; det er dem, hvormed de skulde virke. Den høitærede Marineminister anførte, at de Advancementsbestemmelser, der vare foreslaaede i Loven, vilde være en Vanskelighed i Henseende til at faae Søofficerer til at uddanne sig til videnskabelige Artillerister; jeg kan dertil ikke sige Andet end, at ere de Advancementsbestemmelser saaledes bestaaende, bør de ganske bestemt forandres, thi et Hovedformaal for Marinen maa være at skaffe Søofficererne alle de Kundskaber, som en Søofficer bør have, og altsaa at gjøre det muligt for dem at erhverve sig disse Kundskaber.

**Fallesen:** Det vil let sees, at der er stor Forskjel paa, enten en enkelt Minister — eller maastee flere — ytrer i et Udvalg, at han finder en eller anden Foranstaltning hensigtsmæssig, og at han for sit Vedkommende mulig vil stræbe efter at sætte den igjennem, eller at en Minister paa Ministeriets Begne erklærer, at en saadan Foranstaltning forpligter man sig til at søge gjenneført. Det forekommer mig, at den hele Maade, hvorpaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) udtrykte sig, da han omtalte et Slags Løfte, der skulde være givet i Hærudvalget, var saaledes — han fremhævede navnlig stærkt — og med Rette — Ministeriets Ordholdenhed ved tidligere Læilighed —, at man let kunde faae den urigtige Forestilling, at det var givet et Løfte, der hørte til den sidste Klasse, jeg nævnte. Jeg har kun villet sige dette, for at give det ærede Medlem Læilighed til noget nærmere at præcisere, hvorvidt et saadant Løfte dog virkelig maatte være givet.

**Fenger:** Jeg troer, at det, af hvad jeg tidligere sagde, tilstrækkeligt fremgaaer, at der ikke var givet nogen Art af Løfte, og dersom det ærede Medlem vil gjøre mig den Ære i Tidenden at gennemlæse, hvad jeg har sagt, vil han see, at jeg netop ikke har benyttet dette Ord. Ved Ordet „Løfte“ forstaaer jeg noget Særegt; men jeg omtalte, at den Stilling, den Holdning, Ministeriet havde indtaget lige-

overfor dette Spørgsmaal, var af den Art, at det maatte meddele os en Overbeviisning af den Art, som jeg tillod mig at anføre.

**Winther:** Dette Lovforslag er jo i saa mange væsentlige Punkter overeensstemmende med, hvad Thingets Fleerhed endnu i dette Aar har vedtaget, at det er naturligt at tænke sig, at det vil blive staaende ved sin Anstuelse fra sidst. Da jeg var i Opposition til det da foreliggende Forslag, er det naturligt, at jeg ogsaa er det nu. Det vil imidlertid efter min Mening være aldeles frugtesløst nu at gjentage, hvad der for saa kort Tid siden er fremkommet fra min og Fleres Side af det daværende Udvalg, og dette er Grunden til, at jeg ikke ytrer mig videre om det foreliggende Forslag. Jeg siger kun dette, for at det ikke skal antage, at naar man tier stille, saa er det, fordi man er bleven overbevist om, at det, der nu foreligger, er det Rette, og at man har haft Uret, da man tidligere modsatte sig det. — Jeg skal imidlertid, efterat det er paablikt, hvorledes der er et Par Tilbagestrid i det foreliggende Forslag fra det, som er blevet vedtaget her i Thinget sidst, blot endnu omtale et Punkt til, som har været berørt her fra flere Sider, og det er den Forventning, der var om, at man omfider maatte komme til en Sammensmeltning af de to Arter af Forsvarsvæsen. Jeg vil derom blot sige dette, at jeg troer, at Noget af det, der gjorde, at man med større Freidighed gik ind paa de store Udgifter, som man har indført ved Hjælp af Hærloven, netop var det, at man paa den anden Side haabede i en ikke fjern Fremtid at kunne tilvejebringe Besparelser paa flere Punkter, naar Forudsætningen om en Sammensmeltning af de to Arter af Forsvarsvæsenet blev fuldbestgjort. Nu seer man, at man i den Henseende har stufset sig. Den nuværende Minister har i den Henseende aldeles bestemt udtalt, at dersom der var Tale derom, vilde han ikke staae her, og jeg formoder tillige, at han dermed meente, at han var en Modstander af denne Tanke. Vi ere altsaa nu i den samme ubehagelige Stilling som i forrige Sæssion, at Forandringen ikke kan stee, uden at et saadant stødende Strid skal gjøres som det, at H. S. Majestæt maatte affæbige en